

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev 191/06
22.02.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Vojimira Cvijovića, predsednika veća, Jovanke Kažić, Branislave Apostolović, Milomira Nikolića i Jasminke Stanojević, članova veća, u parnici tužioca AA, protiv tuženih "BB", koju zastupa direktor BV, po ovlašćenju VV i Opštine GG, koju zastupa Opštinski javni pravobranilac iz GG, radi utvrđivanja svojstva nosioca stanarskog prava - zakupa, odlučujući o reviziji tužioca, izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Leskovcu Gž. br. 33/05 od 18.02.2005. godine, u sednici održanoj dana 22.02.2006. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana revizija tužioca izjavljena protiv presude Okružnog suda u Leskovcu Gž. br. 33/05 od 18.02.2005. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Opštinskog suda u Lebanu P. br. 286/02 od 10.11.2003. godine, odbijen je tužbeni zahtev tužioca kojim je tražio da se utvrdi prema tuženima da je stekao stanarsko pravo - zakup na neodređeno vreme na stanu DD, koji se sastoji od sobe, kuhinje, ostave, dva balkona i lođe u takozvanoj zgradi "đđ", na spratu levo, prema putu i to po osnovu rešenja br. 204/14 od 02.08.1990. godine, što su tuženi dužni da priznaju kako bi mu ova presuda služila za pokretanje vanparničnog postupka za otkup stana, kao neosnovan, a stavom drugim izreke, odlučeno je da se troškovi ovog postupka ne dosuđuju.

Odlučujući o žalbi tužioca, Okružni sud u Leskovcu je presudom Gž. br. 33/05 od 18.02.2005. godine, odbio kao neosnovanu žalbu i potvrdio prvostepenu presudu.

Protiv navedene presude Okružnog suda u Leskovcu tužilac je blagovremeno izjavio reviziju zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava.

Vrhovni sud je ispitao pobijanu presudu u smislu čl. 386. ZPP i našao da revizija tužioca nije osnovana.

U provedenom postupku nije učinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. tač. 11. ZPP, na koju Vrhovni sud pazi po službenoj dužnosti, kao ni bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. tač. 14. ZPP na koju se u reviziji ukazuje, s obzirom da su dati razlozi o odlučnim činjenicama jasni i bez protivrečnosti, pa presuda nema nedostataka zbog kojih se ne bi mogla ispitati.

Navodi revizije o pogrešnoj primeni materijalnog prava nisu osnovani.

U pravnosnažno okončanom postupku je utvrđeno, da je sporni stan dodeljen na korišćenje tužiočevom bratu EE, koji je ovaj stan sa svojom suprugom, jednim korisnikom stana, po osnovu zaključenog ugovora o korišćenju stana od 06.02.1973. godine koristio neprekidno do 1979. godine, kada se iz njega iselio. U stanu je nastavio da živi tužilac sa svojom porodicom u koji se uselio neposredno pre iseljenja brata. Pravnosnažnom presudom Opštinskog suda u Lebanu od 10.01.1994. godine otkazan je ugovor o korišćenju stana zaključen između Komunalnog stambenog preduzeća "ŽŽ", kao davaoca stana na korišćenje i EE, kao nosioca stanarskog prava i istom je naloženo da sporni stan preda Opštini GG. Rešenjem Opštine GG od 28.08.1992. godine, naloženo je tužiocu da se iseli i isprazni predmetni stan, po kom rešenju je odloženo izvršenje po zahtevu tužioca. Tužiocu je 1984. godine umrla supruga, a nakon izvesnog vremena se ponovo oženio i sa sadašnjom suprugom živi u ___ gde imaju rešeno stambeno pitanje, a u sporni stan dolazi samo povremeno.

Polazeći od ovako utvrđenog činjeničnog stanja, pravilno su nižestepeni sudovi primenili materijalno pravo kada su odbili tužbeni zahtev kojim je tužilac tražio da se utvrdi da je stekao stanarsko pravo na spornom stanu.

Članom 9. Zakona o stambenim odnosima propisano je da se korisnikom stana smatraju nosilac stanarskog prava i članovi njegovog porodičnog domaćinstva koji zajedno sa njim stanuju.

U slučaju iseljenja zakupca stana shodno čl. 34. Zakona o stanovanju, zakupac na tom stanu postaje član porodičnog domaćinstva koji je nastavio da koristi taj stan, i to bračni drug, dete rođeno u braku, van braka, usvojeno i pastorče.

Imajući u vidu citirane zakonske odredbe, a kod utvrđenog da je sporni stan dobio na korišćenje brat tužioca, koji je isti koristio sa pravnim osnovom do 1994. godine kada mu je pravnosnažnom presudom otkazan ugovor o korišćenju stana, a da tužilac isti koristi bez ugovora o korišćenju stana ili drugog akta davaoca stana na

korišćenje u smislu čl. 7. Zakona o stanovanju, njegovo stanovanje se u takvom slučaju smatra bespravno.

Činjenica da je tužilac u kratkom vremenskom periodu živio sa svojim bratom u tom stanu, a po njegovom iseljenju, sa svojom porodicom od 1979. godine, ne može uticati na njegovo pravo da stekne status zakupca na neodređeno vreme na ovom stanu, jer tužilac ne ulazi u krug lica shodno čl. 34. Zakona o stanovanju, koja u slučaju smrti ili iseljenja zakupca, što je ovde slučaj, postaju zakupci kao članovi porodičnog domaćinstva ranijeg zakupca.

Ostale navode revizije kojim se na posredan ili neposredan način pobija ocena dokaza i utvrđeno činjenično stanje, Vrhovni sud nije ispitivao, budući da se činjenično stanje u smislu čl. 385. st. 3. ZPP, revizijom i ne može pobijati.

Sa iznetih razloga, odlučeno je kao u izreci, na osnovu čl. 393. ZPP, u vezi čl. 491. st. 4. ZPP ("Sl. glasnik RS" br. 125/04).

Predsednik veća-sudija

Vojimir Cvijović, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj sudske pisarnice

Mirjana Vojvodić

vs